

Vlč. Goran Bužak

Ja, Goran Bužak, sin Milana i Jasne rođ. Budrović, rođen sam 16. listopada 1990. u Bjelovaru, a kršten 18. studenoga 1990. u župi sv. Stjepana prvomučenika u Štefanju. Ta se župa nalazi na sjevernom rubu Moslavačke gore, na pola puta između Bjelovara i Čazme. U toj sam župi proveo djetinjstvo i primio sakramente kršćanske inicijacije.

Osnovnu školu pohađao sam također u Štefanju, a u Čazmi opću gimnaziju u kojoj sam 2009. godine maturirao. Odmah nakon srednje škole upisujem Katolički bogoslovni fakultet i primljen sam u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu. Ondje sam Božjom pomoću završio bogoslovsku formaciju, zajedno s Katoličkim bogoslovnim fakultetom. Cijeli život, od kad znam za sebe želio sam biti u službi Crkve. Tijekom vremena, razmišljao sam o službi zvonara, vjeroučitelja ili stalnog đakona. Od najranijeg djetinjstva mnogo sam ministrirao, surađivao sa župnicima i djelovao u raznim župnim aktivnostima do konačne odluke za veliki životni poziv. Volim raditi za druge i pomagati bližnjima. Volim razmatrati i čitati duhovna štiva, što se trudim i svakodnevno provoditi u praksu. Iznimno mi je draga naša narodna tradicija, običaji i Hrvatska kultura.

Tijekom srednje škole, čak sam i vodio dio male kulturne zajednice „Zvon“ Štefanje, dječju folklornu sekciju i vrlo aktivnu amatersku kazališnu skupinu. Već gotovo petnaest godina član sam Dobrovoljnog vatrogasnog društva, a oko pet godina i Lovačkog saveza. Nešto više od godinu dana bio sam aktivni član tamburaškog sastava „Štefanjske Dike“ u kojem sam svirao trzalački bas. Kao hobby, najdraže mi je jahanje i šetnja te prikupljanje i očuvanje etnoloških predmeta, odječe i alata.

12. studenoga 2011. godine u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu zajedno s još sedmoricom bogoslova, Bjelovarsko-križevački biskup mons. dr. Vjekoslav Huzjak, postavio me u službu čitača, a 25. ožujka 2012. u bjelovarskoj katedrali sv. Terezije Avilske svečano primio među kandidate za svete redove. 14. prosinca 2014., u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu postavljen sam u službu akolite, a 25. listopada 2014. godine na svečanom slavlju s još trojicom kandidata zaređen sam, također po rukama prvog Bjelovarsko-križevačkog biskupa za đakona Svete Rimske Crkve, Bjelovarsko-križevačke biskupije. Odmah nakon svetog ređenja upućen sam u župu Svetog Vida mučenika – Vrbovec, gdje sam radosno vršio svoj đakonski pastoralni praktikum i stekao zaista neizmjerena iskustva, saznanja i poznanstva.

Vrhunac puta prema svećeništvu ispunio se 27. lipnja 2015. godine kada sam primio milost svetog reda prezbiterata, također u Bjelovaru od svojeg biskupa, koji me je nakon ređenja imenovao u službu svog osobnog tajnika, što sam ostao kroz godinu dana. Zahtjevna i odgovorna tajnička služba me uistinu upoznala s mnoštvom lijepih stvari. Kroz tu godinu također mi se pružilo i iskustvo pastoralnog djelovanja u župi Svete Katarine u Nevincu, odakle nosim nezaboravne drage ljude i posebne uspomene. Nakon te brzo protekle lijepe godine, Otac biskup odlučio me uputiti za odgojitelja u Međubiskupijsko sjemenište u Zagrebu. Njegova me odluka iznenadila i obradovala. U dubokoj vjeri vodstva Duha Svetoga, prihvatio sam odluku ordinarija i pošao u nove pobjede na zagrebački Šalatski brijeg. Uzdajući se u Božju providnost kao i snagu poziva nastojim prihvaćati sve ono što predame dolazi te strpljivo vršiti ono što se od mene traži kako bi se dovijeka proslavljalo njegovo sveto ime u svemu što postoji.